



Myötäsyyötteiset neuroverkot

Jimi Käyrä

15.12.2022

Matemaattiset tieteet

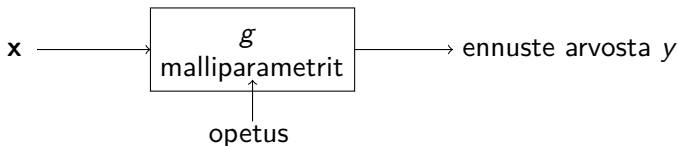
Ohjatun oppimisen malli

- ▶ Mallia opetetaan opetusdatajoukolla

$$L = \{(x^{(1)}, y^{(1)}), \dots, (x^{(M)}, y^{(M)})\} \subset X \times Y,$$

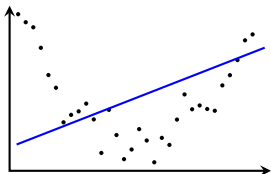
jossa $x^{(i)} \in X$ on opetusesimerkin i piirrevektori ja $y^{(i)} \in Y$ vastaava kohdemuuttujan arvo.

- ▶ Tavoitteena on etsiä sellainen kuvaus $g : X \rightarrow Y$, että $g(x)$ vastaa mahdollisimman hyvin tuntematonta arvoa, kun $x \in X$ on opetusdataan kuulumaton piirrevektori.

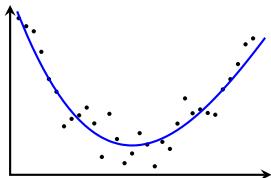


Opetuksen ongelmia

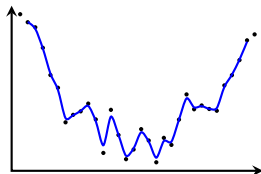
Alioppiminen



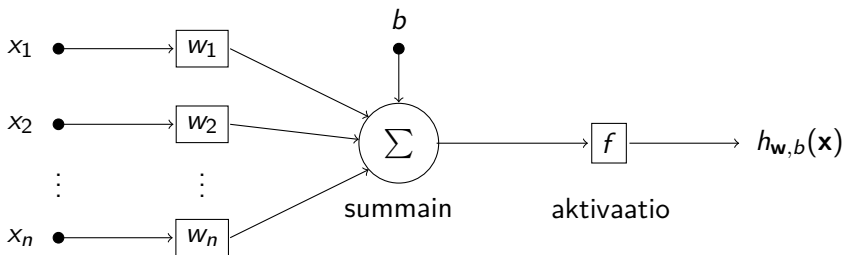
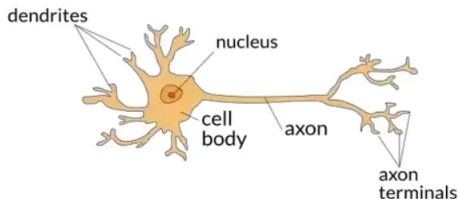
"kultainen keskitie"



Ylioppiminen



Keinotekoinen neuroni

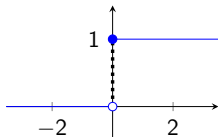


$$h_{w,b}(x) = f \left(b + \sum_{i=1}^n w_i x_i \right) = f(w^T x + b)$$

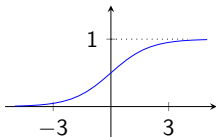
Aktivaatiofunktio

- ▶ Summaimen lähtö $\mathbf{w}^\top \mathbf{x} + b$ on syötteen \mathbf{x} affiini muunnos
 \Rightarrow aktivaatiofunktio f mahdollistaa epälineaarisuuden
- ▶ Kynnystys (vrt. biologinen neuroni)

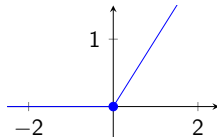
binäärinen
askelfunktio



sigmoidi



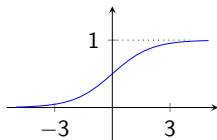
ReLU



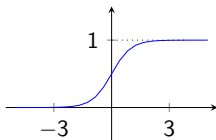
Bias

- ▶ Aktivaatioon vaadittavan kynnyksen säätö
- ▶ Voidaan mieltää vakiosyötteenä

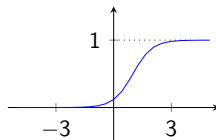
$$y = f(x_1)$$



$$y = f(w_1 x_1)$$



$$y = f(w_1 x_1 + b)$$



Neuroverkon arkkitehtuuri

Määritelmä

Neuroverkon arkkitehtuuri voidaan kuvata järjestettynä nelikkona (I, L, O, E) , jossa I on syötepaikkojen joukko, L laskentayksikkösolmujen joukko, O lähtöpaikkojen joukko ja E joukko, joka koostuu painotetuista, suunnatuista linkeistä. Linkki on kolmikko (u, v, w) , jossa $u \in I \cup L$, $v \in L \cup O$ ja $w \in \mathbb{R}$.

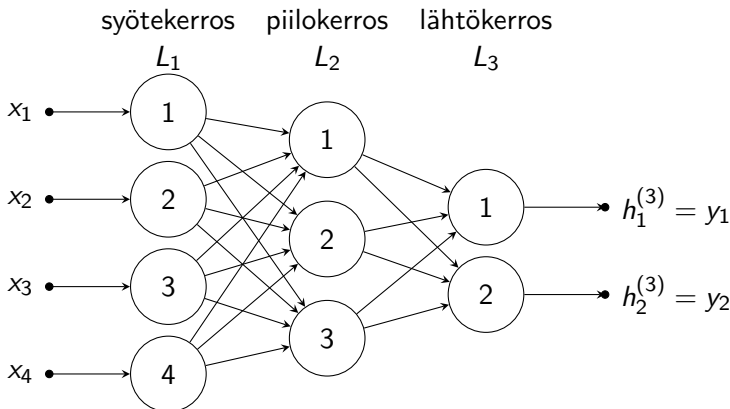
Määritelmä

Neuroverkko on myötäsytteinen (*feed-forward*) täsmälleen silloin, kun se ei sisällä syklejä.

Neuroverkon arkkitehtuuri

► Merkitään

- $w_{ij}^{(l)}$: kerroksen L_{l+1} neuronin i ja kerroksen L_l neuronin j yhdistävän linkin paino,
- $b_i^{(l)}$: kerroksen L_{l+1} neuronin i bias-termi,
- $h_i^{(l)}$: kerroksen L_l neuronin i lähtö.

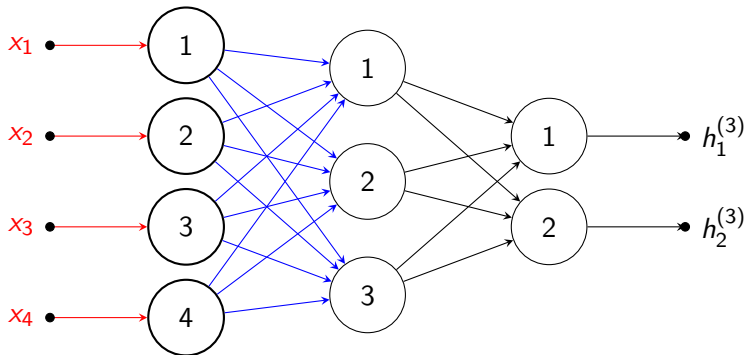


Myötäsytöprosessi

- ▶ Miten määrätään verkon lähtö (output), kun syöte (input) tunnetaan?
- ▶ Käytetään syötekerroksen neuronien lähtöjä seuraavan kerroksen neuronien syötteinä ja lasketaan neuronien lähtö.
- ▶ Edetään näin rekursiivisesti lähtökerrokseen asti.

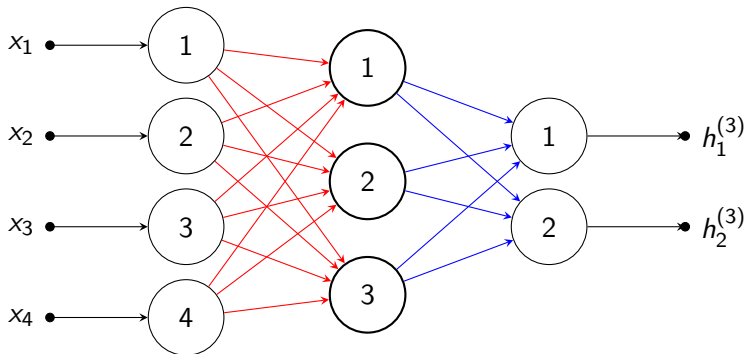
Myötäsytöprosessi

$$h^{(1)} = \mathbf{x} = (x_1, x_2, x_3, x_4)$$



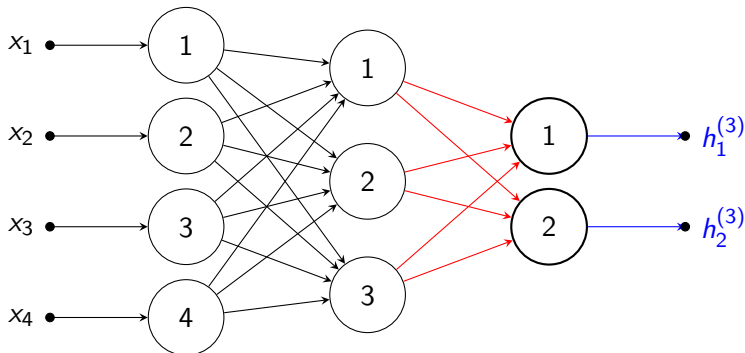
Myötäsytöprosessi

$$h^{(2)} = f(z^{(2)}) = f(W^{(1)} h^{(1)} + b^{(1)})$$



Myötäsytöprosessi

$$h^{(3)} = f(z^{(3)}) = f(W^{(2)}h^{(2)} + b^{(2)})$$



Neuroverkon opettaminen

- ▶ Miten määrätään opetusdatan avulla painot ja bias-termit siten, että verkko approksimoisi mahdollisimman hyvin syötteiden ja lähtöjen välistä riippuvuutta?
- ▶ Kvantifioidaan tavoite määrittelemällä aluksi yksittäiselle opetusesimerkille $(x^{(i)}, y^{(i)})$ virhefunktio

$$J(W, b; x^{(i)}, y^{(i)}) = \frac{1}{2} \|h_{W,b}(x^{(i)}) - y^{(i)}\|^2$$

- ▶ kuvaa verkon tuottaman ennusteen ja todellisen arvon välistä eroa

Neuroverkon opettaminen

- ▶ Huomioidaan kaikki opetusnäytteet määrittelemällä kokonaisvirhefunktio

$$J(W, b) = \underbrace{\frac{1}{M} \sum_{i=1}^M J(W, b; x^{(i)}, y^{(i)})}_{\text{keskineliövirhe}} + \underbrace{\frac{\lambda}{2} \sum_{l=1}^{n_l-1} \sum_{i=1}^{s_l} \sum_{j=1}^{s_{l+1}} \left(w_{ji}^{(l)} \right)^2}_{\text{painotermi}}.$$

- ▶ Tavoitteena on etsiä sellaiset W^* ja b^* , että J minimoituu, ts.

$$W^*, b^* = \arg \min J(W, b)$$

⇒ optimointiongelma!

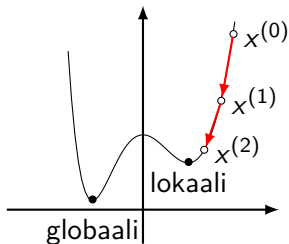
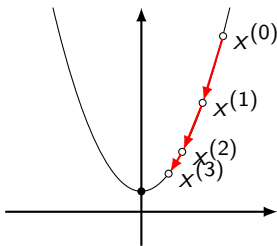
Gradienttilaskeutuminen

- Päivityssäännöt painoille ja biaksille:

$$w_{ij}^{(l)} \leftarrow w_{ij}^{(l)} - \alpha \frac{\partial J(W, b)}{\partial w_{ij}^{(l)}},$$

$$b_i^{(l)} \leftarrow b_i^{(l)} - \alpha \frac{\partial J(W, b)}{\partial b_i^{(l)}}.$$

$$x^{(i+1)} = x^{(i)} - \alpha \cdot \nabla f(x^{(i)})$$



Gradienttilaskeutuminen

- Suoralla laskulla havaitaan, että

$$\frac{\partial J(W, b)}{\partial w_{ij}^{(l)}} = \frac{1}{M} \sum_{k=1}^M \frac{\partial J(W, b; x^{(k)}, y^{(k)})}{\partial w_{ij}^{(l)}} + \lambda w_{ij}^{(l)},$$

$$\frac{\partial J(W, b)}{\partial b_i^{(l)}} = \frac{1}{M} \sum_{k=1}^M \frac{\partial J(W, b; x^{(k)}, y^{(k)})}{\partial b_i^{(l)}}.$$

- Miten määrätään osittaisderivaatat

$$\frac{\partial J(W, b; x^{(i)}, y^{(i)})}{\partial w_{ij}^{(l)}} \text{ ja } \frac{\partial J(W, b; x^{(i)}, y^{(i)})}{\partial b_i^{(l)}}?$$

Vastavirta-algoritmi

- Tarkastellaan ensin lähtökerrosta. Voidaan osoittaa, että nyt

$$\frac{\partial J}{\partial w_{12}^{(2)}} = \frac{\partial J}{\partial h_1^{(3)}} \frac{\partial h_1^{(3)}}{\partial z_1^{(3)}} \frac{\partial z_1^{(3)}}{\partial w_{12}^{(2)}} = \underbrace{\left[-(y_1 - h_1^{(3)}) \cdot f'(z_1^{(3)}) \right]}_{\delta_1^{(3)}} h_2^{(2)}.$$

- Yleisesti vektorimuodossa lähtökerrokselle

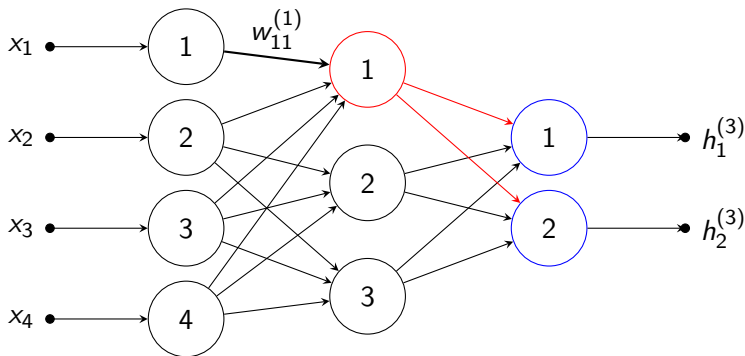
$$\delta^{(n_l)} = -(y^{(i)} - h^{(n_l)}) \odot f'(z^{(n_l)}),$$

jolloin

$$\frac{\partial J}{\partial W^{(n_l-1)}} = \delta^{(n_l)} (h^{(n_l-1)})^\top.$$

Vastavirta-algoritmi

- Havaitaan, että **piilokerroksen neuron**i vaikuttaa koko verkon lähtöön **lähtökerroksen neuronien** välityksellä.



Vastavirta-algoritmi

- ▶ Edetään piilokerrokseen kirjoittamalla

$$\frac{\partial J}{\partial w_{11}^{(1)}} = \frac{\partial J}{\partial z_1^{(2)}} \frac{\partial z_1^{(2)}}{\partial w_{11}^{(1)}} = \left(\sum_{i=1}^2 \underbrace{\frac{\partial J}{\partial z_i^{(3)}}}_{\delta_i^{(3)}} \frac{\partial z_i^{(3)}}{\partial z_1^{(2)}} \right) \frac{\partial z_1^{(2)}}{\partial w_{11}^{(1)}}$$

⇒ laskennassa voidaan hyödyntää edeltävän kerroksen jo laskettuja virhetermejä!

- ▶ Voidaan näyttää, että yleisesti piilokerroksille

$$\delta^{(l)} = \left[(W^{(l)})^\top \delta^{(l+1)} \right] \odot f'(z^{(l)}),$$

jolloin

$$\frac{\partial J}{\partial W^{(l)}} = \delta^{(l+1)} (h^{(l)})^\top.$$

Vastavirta-algoritmi

1. Lasketaan lähtökerrokselle $\delta^{(n_l)} = -(y^{(i)} - h^{(n_l)}) \odot f'(z^{(n_l)})$.
2. Lasketaan rekursiivisesti

$$\delta^{(l)} = \left[(W^{(l)})^\top \delta^{(l+1)} \right] \odot f'(z^{(l)})$$

ensimmäiseen piilokerrokseen asti.

3. Määrätään osittaisderivaatat painojen suhteen:

$$\frac{\partial J}{\partial W^{(l)}} = \delta^{(l+1)} (h^{(l)})^\top.$$

4. Määrätään osittaisderivaatat biasten suhteen:

$$\frac{\partial J}{\partial b^{(l)}} = \delta^{(l+1)}.$$

Opetusalgorithmi

Algoritmi 3 (Opetusalgorithmi)

Syöttö: opetusdatajoukko $L = \{(x^{(1)}, y^{(1)}), \dots, (x^{(M)}, y^{(M)})\}$,
painotuskerroin λ , oppimisnopeus α

Askel 1: Alustetaan kaikki painomatriisit $W^{(l)}$ ja biasvektorit $b^{(l)}$ satunnaisluvuilla

Askel 2: Alustetaan $\Delta W^{(l)}$ ja $\Delta b^{(l)}$ nolliksi kaikille l

Askel 3: **jokaiselle** $(x^{(i)}, y^{(i)}) \in L$:

a. Suoritetaan myötäsyoitto syötteellä $x^{(i)}$

b. Lasketaan vastavirta-algoritmeilla virhevektorit $\delta^{(l)}$

c. $\Delta W^{(l)} \leftarrow \Delta W^{(l)} + \delta^{(l+1)}(h^{(l)})^\top$ kaikille l

d. $\Delta b^{(l)} \leftarrow \Delta b^{(l)} + \delta^{(l+1)}$ kaikille l

Askel 4: $W^{(l)} \leftarrow W^{(l)} - \alpha \left[\frac{1}{M} \Delta W^{(l)} + \lambda W^{(l)} \right]$

Askel 5: $b^{(l)} \leftarrow b^{(l)} - \alpha \left[\frac{1}{M} \Delta b^{(l)} \right]$

Askel 6: Palataan askeleeseen 2, jos lopetusehtoa ei ole saavutettu

Ulostulo: optimaaliset painomatriisit $W^{(l)}$ ja biasvektorit $b^{(l)}$
